

ע"פ 31799/10/16 - אל סייד עבדאלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 דצמבר 2016

עפ"ת 31799-10-16 אל סייד עבדאלה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער
אל סייד עבדאלה (עציר)

נגד
המשיבים
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד מקס אלפסי

ב"כ המשיבה - עו"ד דודי ענבר

המערער הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית השלום בתעבורה בפתח תקווה (כב' השו' לאה שלזינגר שמאי) מיום 6.10.16 בגדרו נדון המערער בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע ביום 1.11.01, כאשר מועד העבירה הוא 22.7.13 - ל- 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף (סך הכל 16 חודשי מאסר), 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 36 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים במשך 3 שנים וחתימה על התחייבות בסך 15,000 ₪ ל- 3 שנים.

2. ב"כ המערער חזר בו מערעורו על הכרעת דינו של בית משפט קמא, וכיוון ערעורו אך לעניין גזר הדין, טעמו המרכזי הוא הקלה במשך המאסר שהוטל על המערער בהדגישו את נסיבותיו האישיות בהיותו בן 36, אב ל- 6 ילדים קטינים, וכי לו היה התיק מצורף לתיק אחר שהתנהל בבית המשפט לתעבורה בב"ש - יכול ועונשו היה מוקל, הוא מפרנס יחיד של משפחתו, לרבות הוריו, והעונש שהוטל עליו חורג מרמת

הענישה המקובלת.

3. בית משפט קמא סקר את הרשעותיו הקודמות של המערער - לרבות 25 פעמים בהם הוא הורשע בעבירה כגון זו נשוא הערעור, לחובתו צבר 96 הרשעות קודמות, 56 לאחר מועד פקיעת רישיונו ולחובתו אף הרשעות בפלילים - בגין עבירות רכוש, הסעת שב"ח, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה והצגת רישיון נהיגה מזויף.

במהלך הדיון הסתבר כי מחמת טעות לא הוגש גליון הר"פ של המערער במהלך הדיון בבית משפט קמא, ממנו עולה כי לחובתו אף מאסר על תנאי בר הפעלה בן 10 חודשים ופסילה מותנית בת 12 חודשים מת"פ 23871-12-09 בימ"ש שלום רמלה, בו נדון על נהיגה בזמן פסילה, הסעת שב"ח ונהיגת רכב ללא רישיון - והעונשים המותנים לא הופעלו בעניינו.

בית המשפט קמא נדרש גם למתחם העונש ההולם, על חומרתה ומסוכנותה של העבירה בה הורשע המערער וכן גם בחלופי הזמן - שנגרם בעטיו של המערער, בסופו של דבר גזר את עונשו כפי שגזר.

4. ב"כ המערער כמו גם המערער בעצמו עותר להקלה בעונשו - אך אינני סבורה כי נפל פגם בבית משפט קמא, ואין בגזירת עונשו של המערער כדי סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת, ולמעשה ההיפך הוא הנכון - והוקל בעונשו, לא מעט בשל טעותה של המשיבה כנ"ל.

גם ללא טעות זו - אינני סבורה כי בית המשפט החמיר עם המערער וזאת נוכח טיב העבירה בה הורשע, והרשעותיו התעבורתיות והפליליות הרבות מאוד.

5. נוכח כל האמור הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ט"ו כסלו תשע"ז, 15/12/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת